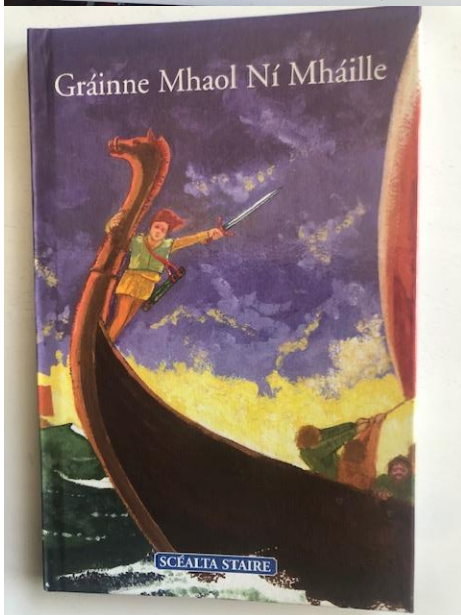
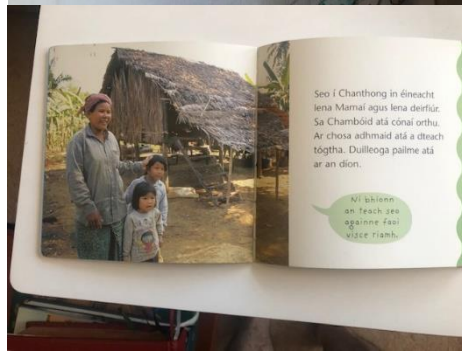
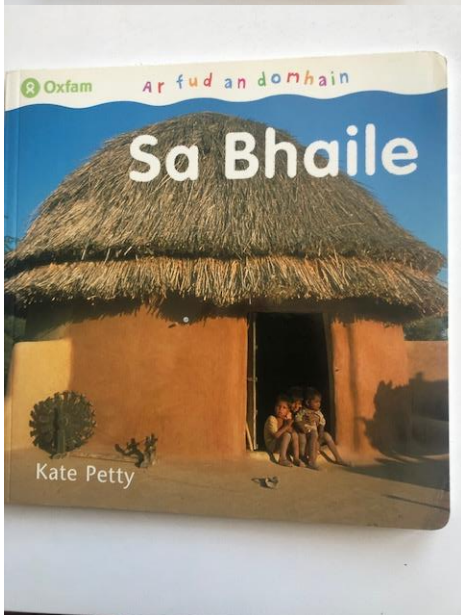
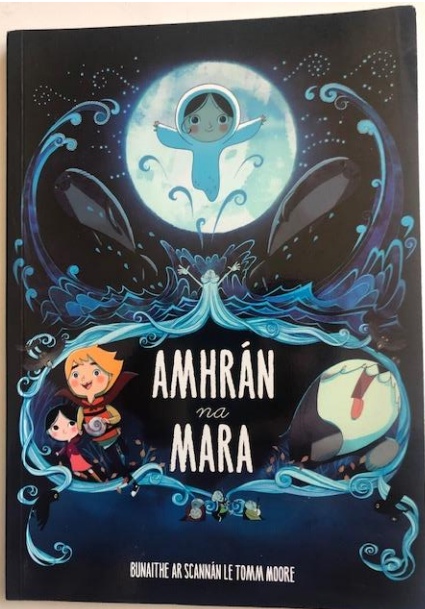

“Ní tusa mo charasa,” arsa
Dónall Muicín leis an mac
tíre gránna.
“Ní ligfidh mé isteach thú.
Imigh leat abhaile.”

Go luath sa tráthnóna, lá bog gaoithe thart ar an mbliain 1544, chas bád aniar isteach trí bhéal Chuan Mó. Líon an ghaoth an seol mór cearnógach agus shéid sí an bád isteach sa chuan. Sheas an píolóta i dtosach an bháid ag breathnú go grinn amach roimhe. Taobh thiar de bhí na fir ag fanacht ar an ordú an seol a thabhairt anuas agus na maidí rámha a chur i bhfarraige. I lár báire, faoi bhun an chrainn seoil, bhí an t-úinéir, Dónall an Chogaidh Ó Flaithearta, a bhreitheamh, a chláirseoir, agus a gcuid giollaí. Agus thiar i ndeireadh an bháid bhí an fear stiúrach, agus a dhá lámh ar an halmadóir aige.

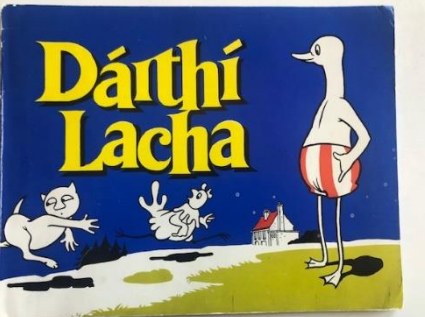
5

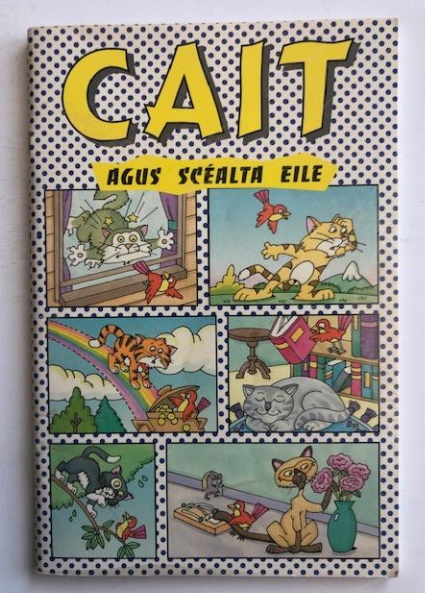
Briseann tonnta boga in aghaidh na gcarraigeacha thíos faoi.
Tá rionta ag bogadail ar bharr an uisce.
Tá Ben agus a Mham ag péinteáil pictiúir de bharrónta,
fáthaigh agus síoga ar bhalla a sheomra leapa. Ba mhaith
le Ben an seomra a bheith réidh don deartháir nó deirfiúr
bheag a bheith aige gan mhoill.
Tagann Conor, athair Ben, isteach. Tá am lui ann. Léimeann
Cú, coileán mór clúmhach, suas ar Ben. Is cairde móra
iad. Déanann Bronach agus Conor
a mac a shoiptiú isteach sa
leaba in éineacht le Cú.
Tugann Bronach
sliogán ársa don
ghasúr óg.
"Thug mo
mháthair seo
dom," ar sí.
"Cuir le do
chluas é is éist
go cúramach.
Cloisfidh tú
Amhrán na Mara."
Seideann Bronach sa
sliogán is seinneann sí é
mar a bheadh fiúit ann.
Tá sé ag súil go mór le bheith ina
dheartháir mór, a deir Ben le Bronach is é ag titim ina
chodladh. De chogair deir Bronach go mbeidh sé ar an
deartháir mór is fearr ar domhan.
Go tobann, buailteann arrainge ghéar péine Bronach is tagann
dath bán ina gruaig. Ritheann sí ón seomra. Fágtha leis féin,
tá inní ar Ben faoi na máthair.

Bhí Fiaire ag iarraidh eitilt.
Ach frog a bhí ann.
Agus ní froganna in ann eitilt.

Shocraigh Dáirhí agus Fiaire agus Máidhc an t-
chaitheamh ag úrú na sléibh.

Bhí cuid mhór crann i
ngairdín Thríona.

Bhí sí ábalta a cat, Ispín, a
fheiceáil óna teach crainn.

Thaitin sé leis luí ar a dhroim
faoin ghrian.

